

Україна – це ми!

Сотні видатних українців були і є творцями світової історії. Митці і науковці, волонтери і композитори, актори та письменники – завдяки їм кожен із нас за кордоном або у себе вдома з гордістю може сказати: «Я – українець».

українська народна художниця без належної освіти. Її картинами захоплювався Пабло Пікассо. Американська співачка українського походження Квітка Цісик, яка підкорила США. Вона зробила успішну кар'єру в чотирьох різних му-

Україна – батьківщина шістьох нобелівських лауреатів. Серед яких видатний мікробіолог Зельман Ваксман, бактеріолог та імунолог Ілля Мечников, вчений-хімік Роалд Гофман, американський економіст українського походження Семен Коваль, а також французький фізик українського походження Жорж Шрапак.

Українці подарували світові талановитих художників. Серед них – Марія Примаченко, геніальна

зичних жанрах: популярна музика, класична опера, українська народна музика та рекламні джінгли для ТБ і радіо.

Україна пишається не тільки відомим на весь світ генієм Тарасом Шевченком. Наша країна гідно представлена в Європі і світі такими талантами, як Юрій Андрухович, Оксана Забужко, Василь Шкляр, Сергій Жадан, Марія Матіос, Андрій Курков, Ірен Роздобудько, Люко Дашвар та багатьма іншими.

Сьогодні в номері

- С.2. Формування національної свідомості підростаючого покоління.
- С.3. Сучасна молодь: вибір перспектив.
- С.4. Онлайн вивчення англійської мови.
- С.5. Дейн Стівс про культуру Америки.
- С.6. Рік англійської мови в Україні.
- С.7. Презентація книги Т.В. Галузінської (Яковлевої) «У пошуках щастя».
- С.8. Студентське дозвілля.
- С.9. Анонс тижня англійської мови.
- С.10. Сучасні гаджети – це корисно чи шкідливо?

Життєва позиція

Україна – моя Батьківщина, і я пишаюся тим, що я українка. На цій землі я народилася, зростаю, навчаюся, тут бере початок мій рід, і мені не байдуже, що відбувається в нашій державі. Любити свою Батьківщину – це значить не тільки пишатися її славною історією, але прагнути своїми діями підняти її велич.

Ми вже досить дорослі і маємо замислюватися про своє майбутнє і майбутнє держави, в якій живемо. Особисто я прагну стати корисною для суспільства, займати активну життєву позицію, хочу впевнено орієнтуватися в проблемах сучасності, бачити перспективи їх розв'язання. Для цього потрібно наполегливо вчитися, любити свою країну, набувати професійних якостей.

Мрію бачити Україну серед високорозвинених держав світу. А досягти цього рівня можна лише тоді, коли кожен українець проявить високу свідомість і буде чесно й самовіддано працювати заради державних інтересів.

Усе частіше ми замислюємося над тим, чому живемо гірше від громадян цивілізованих держав. Звинувачуємо при цьому всіх: від дрібного чиновника до Президента, а починати зміни на краще потрібно все-таки з себе.

Вірю, що прийде час, коли запрацюють наші закони, зміниться на краще життя в Україні, і буде наша держава могутньою і процвітаючою. Сьогодні це залежить від кожного з нас, від нашої небайдужості, професіоналізму.

Діана Стаднійчук, 42-Ш

Формуємо національну свідомість

Ми, українці, – неймовірна нація. Нас стільки часу намагалися стерти з лиця землі, а ми живемо. Більше того – творимо, щось придумуємо, кудись рухаємося. Звісно, у нас є багато комплексів і страхів, але набагато більше любові до волі й прагнення свободи. За ці роки, коли в Україні неспокійно, ми змінилися. Хтось став героєм, хтось полюбив волонтерство, а хтось взагалі Україну вперше полюбив. Так чи інакше, а ми всі духовно виросли, пережили складні моменти і маємо пам'ятати, якою ціною дісталася нам свобода.

У кожного із нас свій життєвий шлях, власні погляди та переконання, але ми маємо виробити певну

життєву позицію й твердо на ній стояти. Це допоможе не втратити віру в те, що наш народ таки отримає можливість жити в державі, на яку заслуговує. Але ніякі блага нікому не давалися легко і не з'являлися самі по собі, а тому давайте дотримуватися певних правил.

Правило 1. Кожен має добросовісно виконувати свою роботу, оскільки успіх суспільства в цілому, його розквіт і розвиток залежить від успіху й працелюбності кожного громадянина зокрема.

Правило 2. Припини шукати обхідні шляхи для досягнення мети, задовбрювати чиновників конвєртами чи цінними подарунками, краще працюй над собою, вдоско-

налюй професійні навички, поглиблюй знання.

Правило 3. Навчись довіряти! Будувати нову державу – це як будувати серйозні стосунки з новою людиною. Винеси уроки з минулого, зроби висновки і рухайся вперед.

Правило 4. Будь терплячим! Навчись керувати своїми емоціями і долати свої страхи.

Правило 5. Не будь байдужим! Не залишайся осторонь, якщо потрібна твоя допомога. Принцип «моя хата скраю...» неприйнятний в цивілізованому світі.

Правило 6. Будь патріотом! Шануй рідну землю і працюй задля її блага у нелегкі часи становлення.

К. Попович, 42-Ш

↪ Всеукраїнський тиждень права ↩

В Україні щороку проводиться Всеукраїнський тиждень права. Десятого грудня в світі відзначається День прав людини на честь проголошення Генеральною Асамблеєю ООН у 1948 році Загальної декларації прав людини.

Всеукраїнський тиждень права вперше було проведено у 2008 році. Ініціатором проекту стала Координаційна рада молодих юристів України при Міністерстві юстиції України. Тоді ж ініціативу молодого

покоління правників було підтримано Президентом України та видано Указ «Про Всеукраїнський тиждень права».

Всеукраїнський тиждень права має на меті запровадження високих правових стандартів, підвищення рівня правоосвітньої культури громадян та створення сильної, демократичної, правової держави.

Цього року тиждень права визначено на період з 9 по 14 грудня. Долучилися до його проведення й

викладачі та студенти спеціальності «Правознавство» нашого коледжу. Студенти та ліцеїсти беруть участь у конкурсі тематичних газет, з цікавістю відвідують виховні години, на яких мають можливість поглибити свої знання з царини права, беруть участь у диспуті на актуальну тему, отримують інформацію з коледжанської радіогазети.

О. Бобир, керівник ТО
«Коледж FM»

Сучасна молодь: вибір перспектив

Цілком зрозуміло, що випускники шкіл чи середніх спеціальних навчальних закладів змушені обирати, де продовжити навчання. На жаль, їх вибір все частіше припадає не на українські університети.

Чому сучасна молодь надає перевагу закордонному вишу? Чому саме тій країні? Чому саме такій спеціальності? Чому саме тому місту? Чи планують юнаки та дівчата повертатися в Україну? Ці питання досі залишаються без відповіді. Проте українські навчальні заклади мають знати, кому вони поступаються, куди тікає їх абітурієнт, а головне – чому так відбувається?

Найбільш привабливими для наших абітурієнтів є Польща, Чехія, Італія, Іспанія, Канада, Австрія, Великобританія, Австралія, Швейцарія. За результатами минулого навчального року на перше місце серед країн, які обирали українці у пошуках кращої вищої освіти, вийшла Польща. Якщо порівнювати два останні роки, то українських студентів за кордоном побільшало на 19%, або ж 6501 особу. Більше 4/5 цього приросту склали українці, які навчаються в польських університетах, вони показали найбільш стрімке збільшення як в абсолютному, так і у відносному показниках – з 9620 до 15123 осіб.

Цьому сприяє, у першу чергу, широка рекламна кампанія польських приватних вишів на українському ринку – оголошення про дипломи європейського зразка та працевлаштування в ЄС рясніють у всіх великих містах України. Також впливає зростання недовіри до українських ВНЗ. Не останню роль грають різні посередницькі фірми, які активно просувають навчання за кордоном.

Однак не варто бути абсолютно переконаним, що вирушивши до Польщі на навчання, українські студенти неодмінно отримають кращу освіту. Але є багато чинників, які говорять про те, що україн-

ські університети в найближчому майбутньому приречені на конкуренцію з польськими вишами, і втримати позиції вони можуть, перш за все, за допомогою підвищення якості освітніх послуг.

Своїми думками з приводу окремої проблеми діляться четвертокурсники спеціальності «Видавнича справа та редагування» нашого коледжу, які, здебільшого, не вважали за потрібне називати свої прізвища:

– українці виїжджають за кордон не тому, що не люблять свою Батьківщину, а тому, що не можуть на рідній землі забезпечити гідне життя собі та своїм дітям;

– спробую досягти успіхів в Україні і зробити свій внесок у її розквіт, бо для мене духовне цінності вищі за матеріальні;

– вважаю, що ми маємо залишатися на Батьківщині, будувати її майбутнє. До того ж рівень української освіти досить високий, і якщо старанно вчитися, то й роботу знайдеш;

– якщо ми всі виїдемо, хто розвиватиме нашу державу? Майже кожен із нас, «б'ючи себе в груди», кричить, що він патріот, а потім дехто збирає речі та виїжджає з країни. Схаменіться! Огляньтесь, і ви побачите, до чого ми довели нашу Україну. Якщо виїдете ви, тут залишаться ваші батьки. Подумайте про них, про їхнє майбутнє;

– вчитися, переймати досвід, повертатися на рідну землю й будувати гарне життя тут – це дійсно гідно, а не прагнення отримати все готове;

– кожен має право на вибір, але як на мене, то освіта в Україні є ґрунтовною і всебічною, а отже, перспективною. Тоді як закордонні виші вузькопрофільні;

– із задоволенням навчалася б за кордоном хоча б тому, що це прес-тижно. Таке навчання сприяло б розширенню мого світогляду, дало можливість порівняти системи навчання в різних країнах. Але жити

й працювати прагну в Україні;

– молодь хоче бути матеріально забезпеченою, тому й виїжджає;

– наша держава не може фінансувати молодих, енергійних людей, які виявляють бажання працювати. За кордоном зарплата, порівняно з українською, висока, є можливість реалізувати свої здібності;

– на навчання можна їхати за кордон, але працювати потрібно на своїй землі;

– вважаю, що надії на те, щодесь краще, ніж тут – це повна «маячня», але людині притаманно шукати, де краще;

– потрібно навчитися всім серцем любити свою країну, а не піднімати добробут чужої. Варто прагнути зробити власну країну кращою, міцнішою.

– людей, які тікають від проблем, бачу безініціативними, такими, що бояться брати на себе відповідальність за майбутнє країни. Хто, як не активна молодь, має рухати націю вперед? На жаль, частина молоді не має ні власної думки, ні чіткої позиції, вичікує, коли прийде хтось і змінить наше життя на краще.

Є в цій ситуації й інший бік. Далеко не завжди молоді люди можуть реалізувати свою енергію, знання. Гарні наміри часто наштовхуються на бюрократичні перепони на зразок відсутності досвіду роботи в тій чи іншій царині. А звідки візьметься досвід, якщо учорашній випускник вишу не може влаштуватися на роботу? От і виходить, що людина шукає місце, де зможе відчувати себе потрібною. Але якщо вона, будучи досвідченою, повертається на Батьківщину, без сумніву, заслуговує на повагу.

Думки, як бачимо, різні. А як вважаєте ви, шановні читачі, варто шукати кращого життя в чужих землях чи будувати його у своїй державі. Вашими думками просимо поділитися на шпальтах газети.

О. Бобир,
редактор «Ластівки»

Унікальна програма онлайн вивчення англійської мови

бують вивчення англійської мови».

На заході було презентовано унікальну інноваційну технологію вивчення англійської мови, по якій зможуть безкоштовно навчатися всі українські викладачі, науковці та студенти завдяки співробітництву Міністерства науки та освіти України та Соціального проекту з вивчення англійської мови "Lingva. Skills" (www.lingva.ua). Цей Соціальний проект, який зібрав понад 2 млн. заявок від українців протягом чотирьох місяців, і став найпопулярнішим освітнім проектом в Україні.

Для вчителів, науковців та студентів відкривається можливість безкоштовно вивчати англійську мову за інноваційною технологією соціального проекту Lingva.Skills. Специфіка завдань полягає в тому, що людина активно використовує мову. Вони побудовані таким чином, щоб проходило постійне тренування як вже засвоєного раніше матеріалу, так і нового.

Соціальний проект з вивчення англійської мови Lingva.Skills (www.lingva.ua) діє 4 місяці, до нього вже долучилися біля 2 млн людей. Навчання у проекті безкоштовне. Для участі в ньому потрібно сформулювати колективну заявку від організації та подати дані про всіх бажаючих навчатися. Таким чином, зареєструватися у проекті може колектив будь-якої школи, освітньої чи наукової установи. Навчатися можна в будь-який час. Зараз на сайті можна пройти рівні A1 – A2. З нового року будуть доступні рівні B1 – B2. Крім того, за словами розробників, зараз опрацьовується можливість впровадження вивчення за допомогою проекту інших іноземних мов. Також розглядається можливість впровадити змішану форму навчання (blended learning).

18 листопада у столиці нашої держави відбулася науково-практична конференція «Концепція змішаного навчання (Blended Learning) іноземних мов з використанням онлайн платформи «Lingva.Skills» для фахівців з мовної підготовки вищих навчальних закладів», у роботі якої взяла участь викладач англійської мови нашого коледжу, автор цієї статті. Захід відбувся за сприяння Міністерства освіти і науки України та ініціативи Соціального проекту вивчення англійської мови «Lingva.Skills», за підтримки Інституту модернізації змісту освіти та Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Конференція спрямована на осмислення та реалізацію концепції змішаного навчання (Blended Learning) у методичному та організаційному компонентах практики викладання англійської мови.

Захід відкрив заступник Міністра освіти і науки України Павло Хобзей, який зазначив: «Міністерство наразі зосереджено на системних якісних змінах стандартів змісту освіти. Ми підтримуємо ініціативу Київського національного університету імені Тараса Шевченка і Асоціації інноваційної та цифрової освіти щодо запровадження методу змішаного навчання англійській мові у вітчизняних навчальних закладах із застосуванням онлайн платформи вивчення іноземної мови «Lingva.Skills». Показовим є те, що дану ініціативу з ентузіазмом підтримали самі навчальні заклади з усієї країни. Я дуже радий, що така кількість викладачів-інноваторів відгукнулася на цю пропозицію».

У той же час керівник програми професійної підготовки PDP NATO Ове Уруп-Медсен наголосив, що в сучасному світі іноземна мова – це не розкіш, а базова компетентність поряд з володінням комп'ютерними навичками, та закликав українську молодь вивчати англійську мову: «Програма професійної підготовки Україна-НАТО реалізує проект з навчання англійській мові державних службовців, а також підтримує платформу з онлайн вивчення іноземних мов «Lingva.Skills», тому що завдяки онлайн платформі можна охопити велику кількість українців, які потре-

Студенти нашого коледжу, які виявляють бажання взяти участь у проекті Lingva.Skills, зможуть поєднувати онлайн і офлайн форми навчання англійської мови. Усі бажаючі викладачі, науковці, аспіранти теж зможуть долучитися до цієї програми.

Катерина Павлін, голова ЦК викладачів іноземних мов

ВОЛОНТЕР ДЕЙН СТВІС ПРО КУЛЬТУРУ АМЕРИКИ

Сполученим Штатам Америки – 238 років. Це відносно молода, в порівнянні з багатьма іншими, країна. Але вона має одну з найбільш унікальних культур у світі.

Що таке наша культура?

Мені важко говорити про культуру Америки, не так легко дати їй визначення, оскільки вона дуже різномісна, складається з багатьох рас, релігій та мов. Сьогодні мені простіше говорити про українську культуру. Я їм українську їжу, бачу український одяг, чую українську мову, при нагоді беру участь в українських традиціях. Але я не знаю, як визначити ці речі для Сполучених Штатів, тому що ми дуже різноманітні. Саме різноманітність сприяла успіху моєї країни, бо вона продукує дуже перспективне, далекоглядне середовище. Розмаїття сприяє формуванню індивідуалізму та рівності.

Американці були змушені навчитися жити з іншими культурами від самого початку заснування держави. Усі навколо нас різні. Мій учитель може бути з Китаю, а начальник – мусульманин. Мій сусід – виходець з Мексики і не знає англійської. Маючи поруч таку суміш людей та думок, жителям Америки довелося відкрити очі та свідомість для нових ідей, хоча їм не завжди це добре вдавалося. Вони мали вчитися на своїх власних помилках. На жаль, рабство було великою частиною ранньої американської культури та економіки. Права корінних жителів були постійно і несправедливо порушені. Американці недосконалі, і усвідомлення цього допомагає їм прогресувати. Розуміючи нові культури і потрапляючи під їх вплив, американці можуть бачити різні способи вирішення проблем. Вони відкриті до конструктивних розбіжностей та компромісів. У різних верствах суспільства виника-

ють різні підходи, результатом чого є прогресивна та відкрита нація.

У нас дуже мало «американських традицій», яких всі ми дотримуємося як країна, принаймні порівняно з іншими націями. Я не відчуваю, що це те, на чому багато людей зосереджені, або що це їх якимось турбує.

Багато свят відзначається дуже по-різному різними людьми. Немає традиційного «американського» одягу. Їжа в Америці особливо унікальна й різноманітна. Усі готують різні страви, почасти тому, що у нас є дуже великий вибір. Я можу приготувати китайську їжу в будь-який час, коли захочу, чи щось із мексиканської кухні або з німецької. Я навіть можу купити інгредієнти для всіх цих страв в одному магазині. Так що ніщо не ви-

глядає традиційним, ніхто не відчуває себе автентичним, що, насправді, непогано. Я особисто ніколи цим не переймаюся.

Коли мене просять описати традиційного американця, то я не думаю про традиції або обряди. Я думаю про цінності й те, за що бореться Америка: Свобода, Рівність, Індивідуалізм.

Моя країна була створена унікальним чином. Люди, які шукали свободи, сповідувати свою релігію, приїхали до Америки в пошуках порятунку і притулку. Америка від самого початку розглядалася як визволення, місце, куди люди могли приїхати і бути тим, ким вони хотіли бути. Америка була чимось новим. Це було захоплююче. Люди хотіли приїхати в Америку і домогтися успіху. Ці ідеї свободи і індивідуалізму були дуже прогресивними для того часу, вони створили ідеальне середовище для процвітання і зростання.

Це і є американська культура: Розмаїття, Толерантність, Сприймання. Це те, що можна сказати про Америку в цілому. Це і є основа американської культури, всієї країни та причина її успіху.

ВІТАЄМО

студентку 21-III групи
Кислицю Олександру
та викладача Радецьку
Наталію Олексіївну
з першим місцем
в обласному турі
мовно-літературного
конкурсу
імені
Тараса Шевченка.

переможців III етапу XVII Міжнародного конкурсу
з української мови імені Петра Яцика:

- I місце** серед студентів I-II р.а. (філологічний напрям)
– **Олександра Кислиця**, 21-III група (викладач – Пантелюк Л.В.);
- II місце** серед студентів I-II р.а. (нефілологічний напрям, старші курси)
– **Тетяна Бурлак**, 31-III група (викладач – Слободянюк Л.М.);
- III місце** серед студентів I-II р.а. (нефілологічний напрям, перші курси)
– **Аліна Матвієнко**, 11-Ю група (викладач – Радецька Н.О.);
- III місце** серед учнів 10-их класів загальноосвітніх шкіл області
– **Наталя Заболотна**, 10-А клас (викладач – Слободянюк Л.М.).

Знання англійської мови – шлях до світового простору

Знання іноземних мов – це ключ до успіху в сучасному світі, де спілкування іноземними мовами та обробка величезних обсягів інформації набуває все більшого значення.

Зовсім недавно вчені з Лондонського університету шляхом проведення великого статистичного та наукового дослідження прийшли до висновку, що люди, які вчать іноземні мови, мають більш гнучке й оригінальне мислення. Цей висновок базується на тому, що вчені науковим шляхом підтвердили прямий зв'язок між активністю сірої речовини і знанням кількох мов.

У листопаді 2015 року Президент Петро Порошенко підписав указ "Про оголошення 2016 року Роком англійської мови в Україні". Таке рішення прийнято з урахуванням "ролі англійської мови як мови міжнародного спілкування, з метою сприяння її вивченню для розширення доступу громадян до світових економічних, соціальних, освітніх і культурних можливостей...". Кабінету міністрів було доручено розробити та затвердити комплекс заходів на 2016 і наступні роки, спрямованих на активізацію вивчення громадянами англійської мови, зокрема передбачивши організацію на базі вищих навчальних закладів курсів з вивчення англійської мови, сприяння розширенню викладання у вузах дисциплін англійською мовою, збільшення мережі гуртків у позашкільних навчальних закладах. Також планувалося проведення професійних конкурсів, олімпіад та інших змагань з англійської мови, розвиток взаємного обміну учнями та студентами між навчальними закладами України і держав, в яких англійська мова є основною мовою спілкування.

За словами Петра Порошенка, володіння мовою міжнародного спілкування вкрай необхідне українцям, адже це розширює доступ громадян до світових можливостей освіти, культури та економіки.

До того ж програма глобалізації Goglobal, принципи якої зараз зберігаються в Україні, вказує на вивчення англійської мови як одного з основних пріоритетів розвитку.

Рік англійської мови передбачав комплекс заходів для активного вивчення громадянами англійської мови:

Знання однієї мови дозволяє увійти в коридор життя, знання двох мов – відкриває вам усі двері у цьому коридорі.

Франк Сміт

1. Приділяти більше уваги викладанню англійської мови у вищих навчальних закладах.

2. Збільшити чисельність гуртів та інших позашкільних закладів вивчення іноземної мови.

3. Проведення олімпіад та інших змагань на знання англійської мови серед учнів та студентів.

4. Обмін учнями та студентами з України та носіями мови.

5. Активізація програми «E-Twinning Plus».

6. Розповсюдження мережі літніх мовних таборів з вивчення англійської мови.

7. Запровадження поетапної сертифікації вчителів щодо їхньої мовної освіти, результати чого будуть впливати на оплату їхньої праці.

8. Поширення англійських фільмів із субтитрами, а також освітніх радіо- та телепрограм із вивчення мови.

9. Організація мовних курсів для державних службовців після перевірки їхнього рівня.

10. Врахування міжнародного досвіду та залучення міжнародної допомоги для вдалої реалізації всіх заходів.

Протягом Року англійської мови за підтримки Адміністрації Президента, Міністерства освіти та науки України, Міністерства закордонних справ в Україні, Посольства США в Україні, Британської Ради та інших партнерів вдалося реалізувати проекти, які б надавали можливість українцям вивчати іноземну мову безкоштовно. Відбулися значні зміни у сфері держслужби. Завдяки внесеним змінам до Закону України «Про державну службу» вимога щодо володіння іноземною мовою держслужбовцями стала обов'язковою. Також відбувся запуск у кінотеатрах у 7 областях країни та Києві сеансів мовою оригіналу. Було запроваджено безкоштовні професійні курси англійської мови для працівників сфери послуг, зокрема, водіїв служб таксі та працівників готельно-ресторанного бізнесу. Влітку 2016 року працювали пришкільні англомовні табори

GoCamp у 126 школах по всій Україні із залученням 120 іноземних волонтерів із 40 країн світу.

На завершення Року англійської мови в Україні з 12 по 18 грудня по всій країні відбудеться Тиждень англійської мови. Головною метою всеукраїнського проекту є проілюструвати найбільші досягнення Року та допомогти українцям поринути в англомовний світ, надати їм можливість попрактикувати свої мовні навички.

З 12 по 18 грудня 2016 року на території всієї країни заплановані такі заходи, в яких зможуть взяти участь усі бажаючі:

- День безкоштовної англійської;
- День англійської у школах і вищих навчальних закладах;
- День фільмів мовою оригіналу в кінотеатрах та на телебаченні за підтримки дистриб'юторів, а також найбільших мереж кінотеатрів по всій Україні;
- День англійської в державних установах;
- День англомовного сервісу: таксі, ресторани, кінотеатри.

ВНЗ і школам, центрам вивчення англійської мови пропонується приєднатися до проекту та стати партнером у проведенні всеукраїнського Тижня англійської мови, а саме реалізувати такі заходи:

- протягом тижня проводити безкоштовне тестування рівня знань англійської мови для усіх охочих;
- **13.12 провести відкриту безкоштовну лекцію/тренінг/speaking club;**
- розіграти безкоштовні місця на навчання для учасників Тижня англійської мови;
- надати знижку на навчання для учасників Тижня англійської мови.

Із пропозиціями звертатися за електронною адресою:

join@goglobal.com.ua

**Катерина Павлін, голова ЦК
викладачів іноземних мов**

50 сторінок про жінок

Побачила світ третя книга викладача нашого коледжу, члена НСЖУ Т.В. Галузінської (у літературі – Т. Яковлевої) з промовистою назвою «У пошуках щастя». 23 листопада в коледжі відбулася її презентація.

Ми вже мали щасливу нагоду ознайомитися з двома попередніми збірками Таїсії Володимирівни «Доторкнутися до неба» і «Якби». Сьогодні вона презентує своїм шанувальникам книгу, яка народилася у творчій співпраці з лікарем Василюною. Вийшов дуже плідний творчий дует представниць найгуманніших у світі професій – учителя і лікаря. Василюна – мешканка Сходу України, щира патріотка, наполягала, щоб книга була написана тільки українською мовою. І ось Таїсія Володимирівна втілила їх спільний творчий проект – спробувала розгадати таємницю жінки, її призначення в цьому непростому світі.

Беручи до рук це видання, ми вкотре переконуємося, що Таїсія Яковлева (саме під таким ім'ям видає свої книги автор) має креативне мислення й оригінальне бачення тих речей, проблем, над якими замислюємося й ми. У її авторській свідомості переплелися життєстверджуючий оптимізм і жіночий ідеалізм, глибока життєва філософія і легкий політ думки. А обрамлене все це однією ідеєю: жінка має право на щастя.

Яка вона – жінка? Як їй живеться в цьому непростому світі? У чому її щастя? Яку роль чи які ролі їй доводиться грати в житті? Над цими запитаннями змушує замислитися автор, а читач, у свою чергу, спробує знайти на них відповіді на сторінках книги. І тут його чекає цікаве відкриття: виявляється, героїнями кожної з одинадцяти історій є ляльки, та ще й зроблені жіночими руками. Звичайно, вони вмють розмовляти, наділені стильною зовнішністю й індивідуальним характером, але вони всього лише ляльки. Як же поєднується зовнішність ляльки й ті важливі життєві питання, які ставить на сторінках своєї книги автор?

Запрошуємо всіх прочитати подарункову книгу «У пошуках щастя» Таїсії Галузінської (Яковлевої), адресовану не тільки жінкам.

Ольга Бобир, редактор «Ластівки»

Бути вихователем за покликом серця

Коли тобі дев'ятнадцять і ти стоїш на порозі завершення навчання, мимоволі замислюєшся, чи правильний зробив професійний вибір, чи саме в цій царині сповна розкриєш себе й отримаєш моральне задоволення від роботи? Відповіді на ці та інші запитання допомогла нам отримати наш куратор Ольга Миколаївна Якубчик під час зустрічі за круглим столом з методистом ДНЗ № 8 «Дружба» Наталією Григорівною Панасюк, колишнім завідувачем

садочка «Дзвіночок» міста Бара, а сьогодні викладачем коледжу Ганною Петрівною Дяченко, викладачами ЦК дошкільної педагогіки та фахових методик М.Я. Гуд, І.П. Любарською, Н.М. Скорбатюк, Н.О. Бакалець, Т.Й. Січко.

Ми не тільки дізналися багато таємниць виховання дітей дошкільного віку, яких немає в жодному методичному посібнику, а вкотре переконалися, що нас навчають справжні майстри педагогічної справи, викладачі, за плечима яких десятки років практики у ДНЗ і роботи в коледжі.

Щира, невимушена атмосфера зблизила нас, відверті розповіді досвідчених фахівців розкрили привабливі і не дуже сторони професії вихователя.

Попереду в нас педагогічна практика – своєрідне випробування на професійну придатність, проте ми переконані, що маємо необхідні знання, вміння, навички і не розчаруємося в обраній професії.

Оксана Некитюк, 41-Д

ДЕ І ЯК ВІДПОЧИВАЮТЬ СТУДЕНТИ?

Про те, що студентські роки найкращі, знає кожен. І запам'ятовуються вони аж ніяк не сидінням у бібліотеках чи підготовкою до семінарів. У пам'яті залишаються подорожі, екскурсії, спілкування з друзями. Добре, якщо навчаєшся у великому місті і маєш безмежні можливості. А якщо містечко, де розмістився твій навчальний заклад, маленьке? Спробуємо проаналізувати, як відпочивають наші студенти.

Задля активного відпочинку в Барі організовуються дискотеки та різноманітні розважальні заходи з нагоди тих чи інших свят. Маючи хоббі, можна обрати заняття у спортшколі, школі мистецтв або займатися в одному з гуртків творчого спрямування. Прихильники пасивного відпочинку можуть провести час, граючи в комп'ютерні ігри, розважаючись у кафе-барі або гуляючи містом. Отже, є певний вибір.

Чому ж час від часу деякі молоді люди з прикрістю зауважують, що в цьому місті «немає куди піти»? Напевно, тому, що не всіх задовольняє те, що пропону-

ється молоді в місцях відпочинку. Коли читаєш оголошення, що коли приведеш у заклад трьох друзів, отримаєш коктейль безкоштовно, стає не по собі. Ніхто не зважає на духовні запити особистості, не дбає про змістовність дозвілля. У кращому випадку пропонується дискотека, в гіршому – до ваших послуг бар з різноманітними напоями. Серед відвідувачів найчастіше діти підліткового віку з не досить чемною поведінкою. Тій частині барської молоді, яка вихована краще або старша за віком, просто нецікаво серед публіки, якій ще зарано відвідувати подібні місця.

Колись у Барі був квітучий парк, а стадіон та кінотеатр збирали численних глядачів. Відтак, було «куди вийти» та де культурно провести час. На жаль, відійшли у минуле ті часи. Технічні можливості стали ширшими. На зміну «живому» музичному виконанню прийшла електронна техніка, отже, технічний прогрес поліпшив якість відпочинку. Але чомусь веселіше від цього не стало. Мабуть, кудись поділася ініці-

ативність, прагнення зробити життя навколо кращим. Фінансові можливості, звичайно, відіграють важливу роль, але навіть коли коштів не вистачає, можна вигадати та організувати розваги, маючи ентузіазм та веселий настрій.

Викликає занепокоєння рівень відпочинку. Молодь, яка могла б займатися у творчих гуртках та спортивних секціях, віддає перевагу комп'ютерним іграм. А прихильники пасивного відпочинку мають обирати між комп'ютерами, кафе-барами та прогулянками запиленим містом. Картина сумна.

На мою думку, було б дуже добре, якби в місті було організовано два-три молодіжних клуби. У таких клубах могла б зустрічатися молодь, що має спільні смаки та інтереси, проявляти власну ініціативу, розвиватися.

Відпочинок – природна потреба кожної людини. Реалізація цієї потреби залежить від рівня організованості та загального розвитку кожної особистості.

Юлія Леськова, 21-Ж

Дзвени, «Дзвіночку»!

Протягом дев'яти років діє на базі нашого коледжу волонтерський загін «Дзвіночок». Його незмінний керівник – Людмила Василівна Кузнецова. До складу загону входять студенти різних спеціальностей, та найбільше майбутніх учителів початкових класів. Терпляче й наполегливо прививає викладач сучасним молодим людям ті якості, які, можливо, не домінують у сучасному суспільстві: доброту, щирість, людяність, гуманізм. Але найголовніше, що переймають молоді волонтери від свого керівника, – це небайдужість до чужої біди, готовність прийти на допомогу.

Під постійною увагою загону «Дзвіночок» вихованці реабілітаційного центру «Еверест», який не так давно відкрито в нашому місті. Реабілітаційний центр відвідує 17 молодих людей з обмеженими можливостями. Звичайно, всі вони отримують необхідну психологічну допомогу, для них створено гарні побутові умови. Але ці люди позбавлені найголовнішого – тієї радості, яку приносить спілкування з іншими членами суспільства.

Члени волонтерського загону відвідують центр два рази на тиждень і кожного разу ретельно готуються до такого візиту. Вихованці «Евересту» з нетерпінням чекають волонтерів. Їм до душі цікаві ігри, конкурси, перегляд мультфільмів, читання книжок, малювання або просто спілкування. У святкові дні до роботи волонтерів долучаються студенти спеціальності «Музичне мистецтво». Тоді найбільша кімната реабілітаційного центру на деякий час стає концертною залою, де лунає музика, пісні, веселий сміх і навіть танці. І не важливо, що у веселому гурті такі різні люди, головне, що їм весело, вони почувають себе щасливими, а отже – мети досягнуто.

Діана Ріпак, член волонтерського загону «Дзвіночок»

І пензлем, і пером...

Попович Катерина народилася 7 грудня 2000 року в селі Куча Новоушицького району Хмельницької області. Закінчила 9 класів Кучанівської ЗОШ I-III ступенів, а зараз навчається в Барському гуманітарно-педагогічному коледжі імені Михайла Грушевського за спеціальністю «Образотворче мистецтво». Пише вірші і любить малювати.

Про те, як з'явилися в неї ці захоплення, Катя розповідає так:

– Я навчалася в 4 класі. Одного разу моя перша вчителька Валентина Василівна зайшла в клас і запитала: «Хто хоче взяти участь у конкурсі «Моє майбутнє з рідною землею»? Потрібно намалювати малюнок і написати вірш». Мені ця тема дуже сподо-

балася, і я вирішила спробувати. Малюнок намалювати для мене було нескладно, а от вірші я ніколи не писала. Прийшла додому і почала просити маму, щоб вона мені допомогла. Моя мама змалку складала вірші, тільки нікому їх не показувала.

Того дня ми вдвох пасли череду, був гарний весняний день, розквітали дерева, все довкола зеленіло, повітря наповнилося дивовижними пахощами. Здавалося, сама природа надихала на творчість. Мама допомагала мені добирати рими, і до вечора ми спільними зусиллями створили невеликий віршик.

Вірш з малюнком відправили на конкурс. Через деякий час усіх учасників запросили на розважальну програму у м. Хмельницький. Наприкінці програми переможцям вручали призи. Мені подарували ляльку. Так відбувся мій перший творчий дебют.

У 5 класі на уроці української літератури вчителька запропонувала нам написати вірш. Я спробувала, Лариса Антонівна схвально відгукнулася про мою поезію і, напевно, вселила віру в

те, що можу писати. Відтоді мені все більше подобалося творити.

Коли я навчалася в 7 класі, проводився конкурс до 200-річчя від дня народження Т.Г. Шевченка. Учителька української мови та літератури запропонувала зробити маленьку збіорчку з моїх віршів для участі в конкурсі. У 8 класі збірка доповнилася новими віршами. Так з'явилася на світ моя перша поетична збірка «Боже, храни Україну». З нею я брала участь у Всеукраїнському конкурсі дитячої творчості. А згодом вирішила, що малювання мені ближче, і тому навчаюся в коледжі на спеціальності «Образотворче мистецтво».

Як стверджують психологи, у кожної людини є, як мінімум, п'ять талантів, важливо їх вчасно розгледіти й розкрити. У цьому нас переконує й розповідь Каті. Хочеться звернутися до наших студентів: «Відкривайте й розвивайте таланти в собі, і ви обов'язково відчуєте насолоду від творчості».

Н. Потримай, куратор 11-ОМ

НАШ АНОНС

З 12 по 18 грудня в коледжі відбудеться тиждень англійської мови

ПРОГРАМА ТИЖНЯ

Понеділок, 12 грудня

12.30. Інформаційна п'ятихвилинка про результати Року англійської мови в Україні (на виховній годині).

Вівторок, 13 грудня

18.00. Перегляд фестивального фільму англійською мовою.

Середа, 14 грудня

16.00. Відкрите заняття англійського клубу

«Відкрий Америку».

Четвер, 15 грудня

12.20 – 12.50. Англійська радіогазета.

П'ятниця, 16 грудня

12.30. Відкритий методичний тренінг «Майстер-клас!».

Неділя, 18 грудня

9.00. 2 етап Олімпіади з англійської мови.

Сучасні гаджети – це корисно чи шкідливо?

У наш час світ наповнився різними гаджетами: смартфони, планшети, ноутбуки, комп'ютери... Усі ці пристрої значно полегшують наше повсякдення. Та корисні чи шкідливі вони для нашого життя? Зовсім недавно терміново можна було додзвонитися тільки до поліцейських, пожежників та лікарів. Зараз дзвінок в будь-який куточок світу, щоб просто запитати: "Як справи?" – це норма.

Отже, сучасні гаджети – річ корисна. Завдяки їм ми можемо вільно дізнаватися найсвіжіші новини, навчатися, поповнювати свої знання корисною інформацією в будь-якому місці та в будь-який час, спілкуватися з друзями чи близькими людьми. За допомогою технічних пристроїв ми рятуємо себе від нудьги, граючи в ігри на «XBox» або переглядаючи фільми в домашньому кінотеатрі.

Та є в сучасній техніці інший бік. Багато людей стають залежними від своїх телефонів чи комп'ютерів. До певної міри, сучасні гаджети – це наркотики. Людина втрачає відчуття реальності, живе у віртуальному світі, залишається без друзів, її перестають ро-

зуміти близькі. Часом трапляється так, що студенти, які успішно навчалися, перестають готуватися до занять, пропускають пари, не можуть скласти іспити і, як наслідок, відраховуються з навального закладу. А все через те, що вчасно не зрозуміли, що стали «рабами» комп'ютерів. Позбутися цієї залежності досить складно. Також новітні пристрої негативно впливають на наше здоров'я.

Американські дослідники експериментально обґрунтували гіпотезу про шкоду смартфонів для здоров'я людини. «Розумні» телефони викликають розлади сну, що негативно позначається на фізичному здоров'ї в цілому. Працюючи за комп'ютером, багато користувачів через деякий час помічають, що очі стали гірше бачити. У деяких випадках спостерігаються почервоніння очей, вони швидко стомлюються. І таких прикладів можна навести багато.

Отже, користуватися чи не користуватися сучасними гаджетами, скільки часу за ними проводити – кожен визначає сам. Головне, – щоб це було вам на користь, а не на шкоду.

Анастасія Федорова, 21-Ж

Шпаргалка – друг чи ворог студента?

Незабаром найвідповідальніша пора в житті студентів – сесія. Як краще до неї підготуватися? Це запитання все частіше ставить перед собою як досвідчений старшокурсник, так і «зелений» першокурсник. Відповідь на нього кожен шукає сам.

Талант студента базується на двох «Не»: не втрапити на поле перездач і не загубити своєї молодості на безкрайніх нивах навчання. Як цього досягти? Кожен посвячений скаже вам: «Єдиний спосіб – шпори». З одного боку, вони дозволяють зекономити на навчанні та обдурити суворого викладача, а з іншого – теж мають додаткову користь: поки пишеш, мимоволі хоч трохи розберешся в матеріалі.

Кожен студент хоча б один раз звертався за допомогою до шпаргалки, та чи пішло йому це на користь? Серед студентів коледжу було проведено опитування щодо їх ставлення до цього старого як світ способу

складання іспитів. Більшість респондентів впевнено стверджували, що шпаргалка є другом, котрий не лише

допомагає отримати гарну оцінку й додає студенту впевненості, а й формує певний багаж знань, здобутий під час клопіткої праці над створенням «рятівних нотаток». На їхню ду-

мку, головною умовою «дружби» зі шпаргалкою є вміння непомітно з неї списувати, в іншому випадку, все може закінчитися двійкою в журналі.

Значно менший відсоток опитаних, котрі обрали варіант «ворог», аргументуючи свій вибір тим, що шпаргалка – це ілюстрація прогалин у знаннях. Тобто, списуючи під час навчання, студент свідомо упускає чималий об'єм інформації, котра знадобиться під час іспитів та працевлаштування. «Усе життя списувати не вийде, потрібно мати щось в голові» – такою була відповідь однієї зі студенток, і не погодитися з нею ми не можемо.

Отож, кожен робить свій вибір у такому, здавалося б, простому питанні. Заслуговує на повагу наявність власної точки зору.

Катерина Боднарчук, 21-Ж

«Ластівка» – газета педагогічного і студентського колективу Барського гуманітарно-педагогічного коледжу імені Михайла Грушевського.

Редактор – О.І. Бобир.

Верстка і технічне редагування – С.В. Зеленюк.

Зареєстрована Головним управлінням юстиції у Вінницькій області – свідоцтво ВЦ № 853-211-ПР від 31.05.2012 року.

НАША АДРЕСА: 23000, Вінницька обл., м. Бар, майдан Грушевського, 1.

Телефони: редактор – 2-12-70, 2-31-72.

Листування з читачами тільки на сторінках газети. За точність викладених фактів і реклами відповідальність несуть автори та рекламодавці. Редакція не завжди поділяє думку авторів публікацій.

Тир. 500 прим. Безкоштовно.